

опасност на провинцията. Въ такъв случай Портата е длъжна да уведомява прѣдставителитѣ на великитѣ сили въ Цариградъ както за рѣшението си да прати войска, тъй и за нуждитѣ, които го оправдаватъ.

Членъ 17.

Генералъ-губернатора на Источна Румелия ще се назначава отъ Високата Порта съ согласието на силитѣ и за едно време отъ 5 години.

Членъ 18.

Веднага слѣдъ размѣнението на утвържденията на настоящий договоръ една европейска комиссія ще се състави, за да изработи, въ споразумѣние съ Портата, устройството на Источна Румелия. Тая комиссія ще опрѣдѣли въ разстояние на три мѣсяца властѣта и правата на Генералъ-губернатора, както и административното, сѣдебното и финансовото управление на провинцията, като има прѣдъ очи различнитѣ вилаетски закони и прѣдложенията, които сж ставали въ осмото засѣданне на конференцията въ Цариградъ.

Всички установления за Источна Румелия ще се прогласятъ отъ В. Порта съ царски ферманъ, който ще се съобщи и на силитѣ.

Членъ 19.

Европейската комиссія ще се натовари да управлява, въ споразумѣние съ Портата, финанситѣ на провинцията до изработването на новата организация.

Членъ 20.

Договоритѣ, конвенцитѣ и международнитѣ съглашения отъ всякакъв родъ, които сж се сключили или ще се сключатъ между Портата и иностранныѣ държави, ще иматъ сила и за Источна Румелия както и за цѣлата турска държава. Правата и привилегитѣ на чужденцитѣ отъ всякакво звание ще се почитатъ въ провинцията. Високата Порта се задължава да поддържа въ провинцията общитѣ закони на империята за свободата на вѣроисповѣданията.

Членъ 21.

Правата и длъжноститѣ на Високата Порта относительно до жезлѣзницитѣ на Источна Румелия сж оставатъ непокожнати.